

Rigau se'n desdiu (CiU vota contra la proposta de convertir els docents en autoritat pública)

El passat 23 d'octubre, el Parlament català [va rebutjar que el professorat sigui autoritat pública](#). El grup parlamentari de CIU i la Consellera d'Ensenyament van votar-hi en contra, decidint així el resultat de la votació. I aquest vot de CIU sorprèn, perquè no fa encara tant de temps que [la Sra. Rigau anunciava a tort i a dret que modificaria la LEC i investiria el professorat amb la condició d'autoritat pública](#).

El document va passar fins i tot per la [Mesa Sectorial de Negociació, el 7 de juny de 2012](#) i, després, el silenci... Fins aquesta votació. És a dir, que la Consellera ara no vol que el professorat sigui autoritat pública; fa un any i mig, en canvi, sí. Curiós, oi? Què deu haver canviat?

Hi ha també un altre problema. La LOMCE de Wert apunta que els professors tindran, presumció de veracitat -condició pròpia d'autoritat pública-, una condició a la qual la Sra. Rigau sembla que no ens en considera acreeadors. Hem de suposar doncs, que inclourà aquesta mesura com un dels punts «punts forts» de la campanya de insubmissió contra la LOMCE que ella mateixa està promovent. Ironies de la vida, la nostra insubmissió consistirà, entre d'altres coses, en proclamar que no som mereixedors de presumció de veracitat en l'exercici de la nostra feina. No sé què els evocarà això als lectors, però sona a allò del «*Viva las caenas!*»(sic) propi dels execrables temps de Fernando VII.

Però la sorpresa inicial per aquest canvi de criteri de la Consellera, s'esdevé perplexitat per poc que rastregem els arguments que ella mateixa adduïa, no fa ni dos anys, amb tot un argumentari -que en el seu moment vam aplaudir- sobre els avantatges i bondats d'investir els docents amb la condició d'autoritat pública. Perquè la Consellera Rigau pensava fa dos anys, o deia que pensava, que [investir el professorat amb la condició d'autoritat pública ens donaria "valor, estima i respecte", alhora que ens reforçava contra les agressions](#) a què certs energúmens manifesten una incontenible propensió. Però vet aquí que ara resulta que no, que el valor, l'estima i el respecte ens els haurem de buscar en un altre lloc.

O potser la Consellera pensa que, després d'haver-nos augmentat les hores de feina, reduït el sou, deixar-nos novament sense paga extraordinària, posar-nos més alumnes a l'aula, descomptar-nos salari quan estem malalts, endarrerir les substitucions i pagar els substituïts només un 80% del sou, quan a la pràctica estan fent el 100% de la feina -i si no la fan, el director no els farà un bon informe... Potser després de tot això, a més d'haver investit els directors amb potestats més pròpies d'un sàtrapa oriental que d'un funcionari públic en un estat de dret, potser, deia, després de tot això, la Consellera pensa que no som acreeadors ni a la presumció de veracitat.

Fins i tot potser aquesta proposta mai no va entrar per registre al Parlament. Perquè ella no sembla que la recordi. Però nosaltres sí. Tot sembla indicar, doncs, que aquest avantprojecte va ser un paripé per «*xupar càmara*» i «*donar peixet*». Definitivament, està clar que aquesta botiga només sap vendre fum, retallades i excuses de mal pagador.

Parlant una mica de tot, és interessant recordar el debat teològic del segle XVII sobre la predestinació i el que en va dir John Milton: "Jo tal vegada em condemni, però un Déu així mai no mereixerà el meu respecte". Qui en sigui frare, que en prengui candela.

From:

<https://secundaria.info/docu/> - **Sindicat Professors de Secundària (aspepc·sps)**

Permanent link:

<https://secundaria.info/docu/comunicats:1314:111113>

Last update: **15/11/2013 13:54**

